

Apart a Part. Wind (Kites)

Magdalena Beyer, Przemysław Klonowski,
Małgorzata Paszylka-Głaza, Bob-Nosa Uwagboe

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 61. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2026 r. (fragment)

MABOMA-P

Apart a Part. Wind (Kites)

Magdalena Beyer i Bob-Nosa Uwagboe

Według Aby Warburga, wiatr posiada siłę psychologiczną i kulturotwórczą – jest symbolem energii, przemiany oraz sił kształtujących ludzką wyobraźnię i kulturę wizualną. Barbara Baert, belgijska historyczka sztuki, podkreśla wielowymiarowość wiatru jako zjawiska zmysłowego, duchowego i symbolicznego. W jej analizach wiatr staje się paradygmatem badania obrazu – łączy widzialne z niewidzialnym, materialne z duchowym. Może być zarówno fizycznym ruchem powietrza, jak i niewidzialną siłą – metaforą inspiracji, przemiany, duchowego impulsu.

Wystawa „**Apart a Part. Wind (Kites)**” to spotkanie artystów z dwóch kontynentów – Magdaleny Beyer (Europa) i Boba-Nosy Uwagboe (Afryka). Ich współpraca staje się symbolicznym gestem wolności: wyobrażeniem swobodnego przepływu idei, inspiracji i emocji – ponad granicami politycznymi, kulturowymi i historycznymi. Wiatr, jako uniwersalny symbol, łączy oba światy – jest siłą, która nie zna granic.

Choć różni ich pochodzenie, kontekst i doświadczenie, oboje artyści odnajdują wolność poprzez indywidualną ekspresję twórczą. Magdalena Beyer rozumie ją jako wewnętrzną emancypację – wyzwolenie się od własnych ograniczeń. Dla Boba-Nosy Uwagboe wolność to przede wszystkim wyzwolenie społeczne i polityczne – sprzeciw wobec systemów opresji i nierówności. Ich prace, choć estetycznie odmienne, rezonują wspólnym językiem: językiem wolności – tworzenia, bycia, oporu.

Współpraca rozpoczęła się przypadkowo – w czasie pandemii 2020 roku, kiedy artystyczna podróż Boba-Nosy Uwagboe została niespodziewanie przerwana. Spotkali się w pracowni Magdaleny Beyer i szybko odkryli wzajemne pokrewieństwo: ich twórczość, choć zakorzeniona w innych tradycjach, była sobie bliska. „Wszystko było różne, a jednocześnie tak bardzo znajome” – wspominają. Ich spotkanie stało się nie tylko wymianą artystyczną, lecz także metaforą otwartości i zaufania wobec inności.

Latawce, unoszące się na wietrze, stają się w tym kontekście figurą wyobrażonej wolności – swobodnej podróży w nieznane, przekraczania granic, eksploracji. Połączenie dwojga artystów to właśnie takie „latanie” ponad podziałami – wspólny ruch, wspólna przemiana.

W symbolice ich prac wiatr staje się nośnikiem przemiany i nadziei – wyrażanej na różnych poziomach:

U Magdaleny Beyer to przede wszystkim znak przemiany wewnętrznej. Jej obrazy – lekkie, wielowarstwowe, malowane na folii – sprawiają wrażenie poruszających się pod wpływem niewidzialnej siły. Eteryczność tej materii oddaje duchowość procesu twórczego: wiatr jako tchnienie życia, jako oddech, który umożliwia uwolnienie z więzów własnego „ja”. Jej malarstwo jest zapisem emocjonalnego oczyszczenia, niepokoju, subtelnej transformacji.

U Boba-Nosy Uwagboe wiatr zyskuje charakter polityczny – to symbol buntu, energii zmiany, która burzy stare porządki i otwiera przestrzeń dla nowych wizji świata. Jego prace są

manifestem zbiorowej wolności, głosem nadziei i sprzeciwu. Wiatr staje się metaforą emancypacji społecznej, impulsem dla rewolucji i odbudowy.

W ich wspólnej opowieści wiatr jest ruchem – warunkiem wszelkiej przemiany. Przekracza granice fizyczne, mentalne, kulturowe. Łączy odmienne światy w jedną dynamiczną całość. Ich wystawa jest dowodem na to, że wolność jest wartością uniwersalną – że różnorodność nie musi dzielić, lecz może wzbogacać i jednoczyć.

Połączenie prac Magdaleny Beyer i Boba-Nosy Uwagboe staje się afirmacją wolności indywidualnej i zbiorowej. To artystyczny dialog, który przekracza granice języka i geografii, tworząc przestrzeń spotkania, współodczuwania i wspólnej refleksji. Ich „latawce” unoszą się ponad podziałami – jako znak odwagi, otwartości i wspólnego pragnienia bycia wolnym.

Wystawa nawiązuje również do idei **59. Międzynarodowej Wystawy Sztuki w Wenecji w 2026 roku** – „*In Minor Keys*”, której kuratorka Koyo Kouoh postuluje „radykałną rekonekcję z naturalnym habitatem sztuki: emocjonalnym, zmysłowym, afektywnym, subiektywnym”. W duchu tej koncepcji ekspozycja łączy wizualność z dźwiękiem, zapachem i dotykiem, budując doświadczenie wielozmysłowe. Ukazuje, jak poetyckość, melancholia, subtelny opór i nadzieja mogą stać się formami twórczego działania.

Twórczość Magdaleny Beyer i Boba-Nosy Uwagboe to głęboka refleksja nad kondycją człowieka, duchowością i wspólnotą. Ich sztuka – choć zakorzeniona w różnych kulturach – spotyka się w tym samym wietrze: ruchu, który niesie zmianę.

Na potrzeby tej wystawy Vlad Gutkowski stworzy muzykę mającą na celu dopełnić doświadczenie artystyczne i pobudzić wyobraźnię widza. Kompozycja będzie inspirowana naturalnymi zjawiskami—szumem wiatru, jego energią i zmiennością, a także ciszą towarzyszącą spokojnym podmuchom. Dźwięki wykorzystywane w utworach Gutkowskiego mają oddać zarówno ulotność, jak i siłę żywiołu, stając się dźwiękowym przedłużeniem tematyki obrazów. Kompozytor sięgnie po nowoczesne środki wyrazu, subtelne syntezatory i eteryczne brzmienia instrumentów akustycznych, by odwzorować różnorodność ruchu powietrza. Muzyka zostaje zaprojektowana tak, aby prowadzić widzów przez przestrzeń wystawy – czasami budząc poczucie spokoju, innym razem podkreślając dramatyzm przedstawionych scen.

MABOMA-P

Apart a Part. Wind (Kites)

Magdalena Beyer i Bob-Nosa Uwagboe

According to Aby Warburg, wind possesses both psychological and culture-shaping power—it is a symbol of energy, transformation, and forces shaping human imagination and visual culture. Barbara Baert, a Belgian art historian, emphasizes the multidimensionality of wind as a sensory, spiritual, and symbolic phenomenon. In her analyses, wind becomes a paradigm for the study of the image—it connects the visible with the invisible, the material with the spiritual. It can be both the physical movement of air and an invisible force—a metaphor for inspiration, transformation, and spiritual impulse.

The exhibition “Apart a Part. Wind (Kites)” is an encounter of artists from two continents—Magdalena Beyer (Europe) and Bob-Nosa Uwagboe (Africa). Their collaboration becomes a symbolic gesture of freedom: a vision of the free flow of ideas, inspirations, and emotions—across political, cultural, and historical boundaries. Wind, as a universal symbol, unites both worlds—it is a force that knows no borders.

Although they differ in origin, context, and experience, both artists find freedom through individual creative expression. For Magdalena Beyer, it is understood as inner emancipation—a liberation from one’s own limitations. For Bob-Nosa Uwagboe, freedom is above all social and political liberation—a resistance against systems of oppression and inequality. Their works, though aesthetically distinct, resonate with a common language: the language of freedom—of creation, being, and resistance.

Their collaboration began by chance—during the pandemic in 2020, when Bob-Nosa Uwagboe’s artistic journey was unexpectedly interrupted. They met in Magdalena Beyer’s studio and quickly discovered a mutual connection: although their creative output was rooted in different traditions, it was close in spirit. “Everything was different, and at the same time so very familiar,” they recall. Their meeting became not only an artistic exchange but also a metaphor for openness and trust towards the other.

Kites, soaring in the wind, become in this context a figure of imagined freedom—a free journey into the unknown, crossing boundaries, exploring. The joining of these two artists is precisely such “flying” over divisions—a shared movement, a shared transformation.

In their symbolism, wind becomes a carrier of transformation and hope—expressed on different levels:

For Magdalena Beyer, it is above all a sign of inner transformation. Her paintings—light, multi-layered, painted on film—give the impression of moving under the influence of an invisible force. The ethereality of this material reflects the spirituality of the creative process: wind as the breath of life, as the breath that enables liberation from the confines of one’s own “self.” Her painting is a record of emotional cleansing, anxiety, and subtle transformation.

For Bob-Nosa Uwagboe, wind gains a political character—it symbolizes revolt, the energy of change that dismantles old orders and opens space for new visions of the world. His works are a manifesto of collective freedom, a voice of hope and protest. Wind becomes a metaphor for social emancipation, an impulse for revolution and renewal.

In their shared narrative, wind is movement—the condition of all transformation. It crosses physical, mental, and cultural boundaries. It unites different worlds into one dynamic whole. Their exhibition demonstrates that freedom is a universal value—that diversity does not have to divide, but can enrich and unite.

The connection of Magdalena Beyer’s and Bob-Nosa Uwagboe’s works becomes an affirmation of both individual and collective freedom. It is an artistic dialogue that transcends the borders of language and geography, creating a space for encounter, shared feeling, and mutual reflection. Their “kites” soar above divisions—as a sign of courage, openness, and a shared longing to be free.

The exhibition also references the concept of the 59th International Art Exhibition in Venice in 2026—“In Minor Keys,” whose curator Koyo Kouoh calls for “a radical reconnection with the natural habitat of art: emotional, sensory, affective, subjective.” In the spirit of this concept, the exhibition combines visuality with sound, scent, and touch, building a multisensory experience. It shows how poetry, melancholy, subtle resistance, and hope can become forms of creative activity.

The art of Magdalena Beyer and Bob-Nosa Uwagboe is a deep reflection on the human condition, spirituality, and community. Their art—though rooted in different cultures—meets in the same wind: in movement that brings change.

For the needs of this exhibition, Vlad Gutkowski will create music designed to complement the artistic experience and stimulate the viewer’s imagination. The composition will be inspired by natural phenomena—the sound of wind, its energy and variability, as well as the silence that accompanies gentle breezes. The sounds used in Gutkowski’s pieces are meant to capture both the fleeting nature and the strength of the element, becoming a sonic extension of the themes of the paintings. The composer will employ modern means of expression, subtle synthesizers, and ethereal timbres of acoustic instruments to reflect the variety of air movement. The music is designed to guide viewers through the exhibition space—sometimes evoking a sense of calm, at other times highlighting the drama of the depicted scenes.